

Comunicat sobre el curs escolar 2007-2008

Aquest curs 2007-2008 ha de ser el curs de la **Llei d'educació catalana**, que hauria de donar resposta a la nostra realitat, recollint les aportacions que es contemplan al Pacte Nacional per a l'Educació.

Entre les mesures proposades en el Pacte Nacional per l'Educació, hi ha algunes que ja s'han posat en marxa, com la **sisena hora** en els centres públics d'Infantil i Primària, amb importants repercussions en els centres, com ho senyalen els estudis realitzats al final del curs passat. Des de la nostra perspectiva, les **dades** que s'han recollit només responen a **aspectes parcials**. Es necessita més temps per tal que s'implementi de manera generalitzada i els centres puguin realment avaluar la posada en marxa de la sisena hora i les repercussions en l'organització i en l'aprenentatge dels alumnes. D'aquesta manera es tindran elements per valorar les **modificacions** que cal fer en cada un dels centres i estendre les **experiències reeixides**.

Aquest curs encara hi ha temes pendents derivats del Pacte nacional per a l'educació de molta importància, com l'estudi econòmic sobre el **cost de les places escolars** o les línies de treball a impulsar per tal de fer real l'**autonomia dels centres**. No oblidem que aquestes propostes estan plantejades en el PNE per tal d'estructurar el Servei Públic d'Educació.

Enguany es dóna altre cop la incorporació considerable de **nous mestres** en els centres, senyal inequívoc - entre altres coses - del constant increment d'alumnes i de nous centres. Com dèiem fa un any, l'oportunitat que significa aquesta incorporació de mestres novells en un col·lectiu caracteritzat per la seva estabilitat té el contrapunt del **necessari acompanyament inicial** en els centres i projectes als que s'incorporen. I això suposa un esforç, un temps i una dedicació absolutament necessaris. La rellevància de l'aprenentatge pràctic en els primers temps professionals bé mereix aquest esforç i, conseqüentment, el reconeixement del temps dedicat per part de professionals experimentats que s'hi presten.

Apostem, un cop més, per l'**autonomia de centres** com a millor estratègia per encarar amb garanties els reptes educatius. Ha de ser cada centre el que expliciti, en el seu projecte educatiu, com dóna resposta a les necessitats educatives dels seus alumnes i incorpora els canvis que s'enceten aquest curs.

Més enllà de la novetat de l'assignatura d'educació per a la **ciutadania**, que hauria d'anar en consonància amb el treball de **participació** i el règim de **convivència** que regeixen a cada centre, convé no descuidar el **canvi metodològic** que porta implícita la reforma curricular encetada: aprenentatge per **competències**, la seva avaluació, organització interdisciplinària de les àrees, recursos metodològics i revisió dels materials de treball emprats, ... En els estudis de referència internacional més rellevants, tornaran a avaluar en competències els resultats dels nostres alumnes i no deixa de ser imprescindible una adequada formació en aquesta qüestió. Treballar el currículum per competències no sembla una feina fàcil si de debò es vol que siguin el nucli fonamental del treball amb els alumnes. Aquesta percepció s'accentua després

de llegir la proposta de continguts curriculars. És difícil veure el lligam entre les dues parts de la proposta curricular (establiment de les competències, per una banda, i desplegament per àrees, per l'altra) després de comprovar que els continguts no han variat gaire i continuen sent excessivament amplis.

Tindran autonomia els centres per prendre les decisions que li pertoquen per decidir els continguts, la metodologia, l'organització del temps... més adient per als seus alumnes?. El perill real, com demostra la pràctica de la majoria dels centres, està en que seran les editorials les que marcaran moltes tendències en les aules. Si això és així, com quedaran les propostes del Decret sobre currículum en matèria de **treball interdisciplinar**, grups cooperatius...?.

Més enllà de la informació que s'ha donat fins ara, cal planificar una **formació específica sobre competències** adreçada al professorat.

Els **bons plantejaments** i les experiències de centres que, de fa temps, van en la línia d'exercir l'**autonomia** o el tractament adient de les **llengües** o els models **convivencials**, s'han de donar a conèixer i han de tenir l'oportunitat de desenvolupar-se en el marc per al que estan plantejats: el centre, la seva comunitat educativa i la xarxa educativa o l'entorn més propers.

La **innovació educativa** que no respon a cap programa institucional pot ser molt vàlida, com hem dit sempre. La territorialització que s'està fent de la gestió dels programes d'innovació no ha d'anar en detriment del suport a la innovació que es fa en els centres. I seria bo que es recuperés la dotació personal que acompanyaven algunes modalitats de programes d'innovació perquè no deixa de ser una forma de suport i promoció d'aquests programes. Per altra banda, els programes d'innovació i projectes del Departament d'Educació arriben a l'escola de manera dispersa i fragmentada, de manera que les escoles semblen "acumular" projectes d'innovació més que incorporar-los al seu projecte. De la mateixa manera, "s'acumulen" els recursos, però no es racionalitzen en funció de les necessitats. Caldria un canvi de política en la direcció dels projectes que es creen en el propi Departament i que aquesta respongui a una **visió global** dels centres i dels seus projectes educatius, i dels mateixos programes institucionals.

Es van acomplint (amb matisos, segons les ciutats i zones) els compromisos de creació de places públiques d'**escola bressol**. Caldria **actualitzar** i revisar **les dades** sobre les places necessàries per tal d'adequar-les a la realitat actual de creixement de la població infantil i d'augment de la demanda d'escolarització en aquesta etapa. També cal anar solucionant, mentrestant, els **greuges** dins de la mateixa etapa i en relació amb les altres etapes educatives.

El baix percentatge de població que segueix **estudis post-obligatoris** és una de les nostres assignatures pendents. La flexibilització d'algunes condicions de promoció al batxillerat (amb la possibilitat de ser de tres anys) en els nous currículums pot servir per paliar en part el problema, però especialment greu és la situació en la formació professional i professionalitzadora. Els cicles de formació professional necessiten d'un considerable impuls i flexibilització perquè siguin una autèntica alternativa que ajudi a resoldre aquest dèficit. Sense oblidar que cal posar en marxa els programes professionalitzadors que substitueixin els PGS i flexibilitzar els ponts entre aquests i l'ensenyament reglat.

Esperem el nou decret d'**educació de persones adultes** que permeti donar estabilitat a un sector i que, entre altres, ha d'ajudar a paliar el dèficit formatiu que

ha acumulat la nostra població adulta durant dècades i garanteixi el dret de totes les persones a **formar-se al llarg de tota la seva vida**.

I en la perspectiva d'un fort creixement de l'**educació més enllà de l'horari lectiu**, ens decantem perquè es doni prioritats als models que busquen la vinculació amb els projectes educatius del centre, territorial o de ciutat i que tenen, en la proximitat i el coneixement de la realitat educativa del territori, un dels seus principis.

Cal anar avançant en l'assoliment d'un model de **formació inicial** dels i de les docents que corregeixi els dèficits en el component psicopedagògic o en les pràctiques, que fa molts anys que s'arrossegueu. Urgeix establir el nou master de Formació inicial per al professorat de secundària que substitueixi el deficient sistema actual, de manera que es pugui aplicar a les universitats catalanes el setembre del 2008, i anar avançant en l'establiment del Grau de mestre en la perspectiva que pugui engegar-se el curs 2009-2010.

La **Llei d'educació catalana**, llargament esperada, hauria de recollir tots aquests trets definidors del nostre model d'educació, i és una oportunitat per establir un marc legal que doni un mínim d'**estabilitat** al sistema i que, des de la diversitat d'opcions polítiques, assoleixi el **consens** en el què és essencial i reculli la **singularitat** de la nostra realitat educativa i el riquíssim **bagatge pedagògic** de feina ben feta a Catalunya. Manifestem, un cop més, la nostra voluntat de col·laborar amb les nostres aportacions a la definició d'aquest marc legal comú i propi.

Federació de Moviments de Renovació Pedagògica
Octubre de 2007